

Kolja Mićević rođen je 1941. godine. Završio je studije književnosti (grupa za Opštu književnost) u Beogradu. Prevodilac poezije, esejista i pesnik, muzikolog i astrolog. Objavio je osam zbirki stihova na srpskom: *Stopa Sna*, *Stanje nikoga*, *Niti...* i isto toliko na francuskom: *L'homme alarmé*, *Le lit défait*, *Robinsong...* kao i tri knjige o prevođenju poezije. Preveo je i objavio sve velike i minorne francuske pesnike u osam antologija i tridesetak knjiga od trubadura do Stefana Malarrea i Pola Valerija. S engleskog na srpski preveo je *Celokupne pesme* Edgara Alana Poa; s engleskog na francuski devet verzija Gavrana. Sa slovenačkog na srpski preveo je *Sonetni venac* i *Sonete nesreće* Franca Prešerna; sa slovenačkog na francuski izbor poezije *L'Ultime Aimée* Franca Prešerna; Sa španskog na srpski *Ciganski romansero* Federika Garsije Lorke i *Pesme*; Sa španskog na srpski *Prvi san* Sor Huane de la Kruz; S italijanskog na srpski *Riznica* Bruneta Latinija i *Komedija* Dantea Aligijerija; *Vita nova* Dantea Aligijerija; *Zaljubljeno more* (antologija pesnika koje Dante pominje u *Komediji*); S italijanskog na francuski: *Le petit trésor* Bruneta Latinija i *La comédie* Dantea Aligijerija; Sa srpskog na francuski: *Antologija poezije jugoslovenskih pesnika*, *Les saluts slaves*, od 1800. do 1900;

Damir Šodan, pesnik, dramski pisac, urednik i prevodilac rođen je 1964. godine u Splitu. Diplomirao je engleski jezik i istoriju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Objavio je sedam pesničkih zbirki: *Glasovne promjene* (1996), *Srednji svijet* (2001), *Pisma divljem Skitu* (2009), *Café Apollinaire* (2013), *Unutarnji neprijatelj* (2018), *Gavran, Buddha, Yamaha* (2021) i *Život s maskom* (2022); tri knjige izabranih dramskih tekstova: *Zaštićena zona* (2002), *Noć dugih svjetala* (2009) i *Hrvatski Don Juan* (2023), antologiju savremene hrvatske "stvarnosne" poezije *Drugom stranom* (2010), te antologiju savremene evropske poezije *Ima li pjesnika u Monte Carlu* (2023). Za dramu *Zaštićena zona* nagrađen je prvom nagradom za ex-Yu dramatičare u Beču (2000), a za burlesku *Chick lit* nagradom hrvatskog glumišta Marin Držić (2012). Na međunarodnoj sceni zastupljen je u *The American Poetry Review* (2007), američkoj antologiji *New European Poets* (Graywolf Press, 2008), francuskoj *Les Poètes de la Méditerranée* (Gallimard, 2010) i britanskim antologijama *The World Record* i *A Hundred Years' War* (Bloodaxe, 2012 i 2014). U prevodu je predstavio mnoge pesnike poreklom iz Severne Amerike, kao što su Čarls Simić, Rejmond Karver, Lenard Koen, Čarls Bukovski, Ričard Brotigan, Frenk O'Hara, Ron Padžet i dr. Dvadesetak godina radio je kao prevodilac za Ujedinjene narode u Holandiji, a sad je slobodni književnik i književni prevodilac. Jedan je od urednika časopisa *Poezija* (Zagreb) i član HDP-a i Hrvatskog centra PEN-a. Živi u Den Hagu u Holandiji i u Splitu u Hrvatskoj.

Albanski pisac Arijan Leka piše poeziju, prozu, eseje (uglavnom o albanskoj prošlosti i današnjoj tranziciji, nakon pada Berlinskog zida, kao i o balkansko-evropskim pitanjima) i književne kritike (o „socijalističkom realizmu“ u istoriji umetnosti i savremenoj književnosti). Njegova književna dela dobila su nacionalne i međunarodne nagrade: Nagrada Udruženja književnika Albanije za zbirku poezije *Brod sna* (2000); Nagrada Udruženja književnika Albanije za najbolju liriku (2001); Specijalna nagrada za poeziju u Tetovu, Makedonija (2002); Nagrada Sonet, Hrvatska (2002); Pobjednik je evropskog takmičenja *Evropa, naša zajednička zemlja* (Europe, our common country), koje je organizovalo Ministarstvo kulture i sporta u Albaniji, za tom/izbor kratkih

priča *Muževljeva leđa*. Osim knjiga u prozi, eseja i poezije, objavljenih ranije na nemačkom, engleskom, francuskom, srpskom, hrvatskom, rumunskom, makedonskom i bugarskom jeziku, njegova proza *Braća po oštrici* postala je deo Najbolje evropske fantastike 2011 (Best European Fiction), dok je priča *Košulja* objavljena u antologiji odabrane evropske proze *Das Hemd*, na stogodišnjicu Prvog svetskog rata. Mnogi njegovi tekstovi objavljuvani su u raznim književnim časopisima kao što su *Lettre International*, *Gerbergasse18* i *Stadtgelichter* (Nemačka); *Buchkultur* i *Lichtungen* (Austrija); *Poem* i *Orient Express* (UK); *Otro Lunes* (Španija); *Herito* i *Dziennikarze Wędrowni Wiosn* (Poljska); *Singularity* (Portugal); *Evropski glasnik*, *Nova Istra*, (Hrvatska); *Polje* (Srbija); *Ars* i *Fokalizator* (Crna Gora); *Neuma* i *Convorbiri Literare* (Rumunija); *Asia Literary Review* (Hong Kong); *Routledge Taylor & Francis Group*. Doktorirao je književne nauke i radi kao istraživač na Akademiji za albanološke studije. Akademija nauka Albanije je objavila 2020. njegovu knjigu *Socijalistički realizam* u Albaniji. Njegova knjiga *Nema mapa za utopljene ljude*, posvećena je pitanju emigracije i trgovine ljudima, prevodi se na nekoliko regionalnih i evropskih jezika.

Rok Vilčnik, poznat pod umetničkim pseudonimom rokgre, istaknuti je pesnik, dramski pisac (piše radio i lutkarske igre), režiser, scenarista (pored ostalog, piše scenarije za TV-serije) i dramaturg. Kao profesor likovne pedagogije po obrazovanju, nekoliko godina je bio dramaturg u Gradskom pozorištu Ptuj (Mestno gledališče Ptuj). Njegovo prvo objavljeno delo je pesnička zbirka *Snovi* (samostalno objavljeno 1994), sledile su zbirke *Nedostajanke* (2004), *Lek za Anu* (2015) i *Šrapneli* (2021). Pod njegovim perom nastaju i bajke (*Kosmičke bajke*, 2003) i romani *Mali* ili *Ko je izmislio život?* (2001), *Deset godina razmišljanja* (2005) i *Čovek s pogledom* (2016), kao i eksperimentalni roman *Sveta šuma* (2022). Njegove drame su objavljene u dva izdanja: *Američka trilogija: zbirka drama: Smeće na Mesecu, Efekat skakavca i Serum istine* (2013) i *Drame: Tarzan, Narodni demokratski cirkus Sakešvili, Naše pozorište* (2019), kao i samostalno objavljen *Klještar*. Žiri Nedelje slovenačke drame 2000. godine navodi da se radi o „u ovom trenutku vodećem peru mlađe generacije slovenačkih dramskih pisaca”. Vilčnikovi dramski tekstovi su pet puta bili nominovani za Grumovu nagradu: *Blok* (2001), *Baalram* (2012), *Tarzan* (2015), *Naše pozorište* (2017) i *Veća od svih* (2018). Grumovu nagradu je dobio čak tri puta, i to: za dramski tekst *To* (2000), *Smeće na Mesecu* (2008) i *Narodni demokratski cirkus Sakešvili* (2016). Dva puta je dobio Nagradu Plemenito pero za najbolju komediju: 2020. za crnu komediju *Pravi Heroji* i 2004. za monokomediju *Pavlek*, čije je dramsko izvođenje pobedilo na 5. festivalu monodrame u Ptuj. Za dostignuća u oblasti kulture primio je Glazerevu povelju (2014). Njegove drame su redovno na repertoaru širom Slovenije, a i u inostranstvu (Hrvatska, BiH, Češka, Izrael, SAD...). Predstava *Pošta* je 2022. godine nagrađena za najbolje izvođenje na srpskom festivalu *Infant*, Novi Sad. Rok Vilčnik je i odličan tekstopisac i zaslužan je za najuspešnije muzičke projekte u istoriji slovenačke muzike: *Simpatico*, *Pliš* i *Papir*, a piše tekstove i za druge izvođače, kao što su Severa Gjurin, Maja Keuc, Neisha i Bilbi. Trenutno vrlo uspešno učestvuje u novom muzičko-poetičnom podvigu koji se zove *Simpatico*.

Marija Eloj-Garsija, rođena je 1972. u Malagi, Španija. Diplomirala Geografiju i Istoriju. Bila je rukovodilac međunarodnog festivala poezije u Malagi *Irreconciliables* 2012, 2013. Njena poezija prevedena je na nemački, engleski, italijanski, portugalski, galisijski, hrvatski, grčki i katalonski. Objavila je sledeće zbirke pesama: *Ekperimentalni dizajn*, Malaga, 1997; *Metafizika dronjka*, Madrid, 2001; *Koliko god da traje*, Almerija, 2007; *Koliko god da traje*, (2. izdanje), Almerija, 2010; *Cuánto dura quanto*, Lupo Editore, Lece, Italija, 2011; *Svakovrsne pesme*, Madrid, 2013.

Adam Borzič, rođen 1978. godine, pesnik, esejista, terapeut, glavni urednik književnog časopisa Tvar (Forma). Jedan je od osnivača grupe Fantazija, s njom je objavio zajedničku knjigu *Fantazija* (2008). Objavio je i sledeće pesničke zbirke: *Otvoranje* (2011), *Vreme u Evropi* (2013), za koju je nominovan za nagradu Magnesia Libera, *Orfičke linije* (2015), *Zapadno-istočna ogledala* (2018), *Šišarke u osvit se lukavo smeju* (2020) i *Legende* (2021). Zajedno je s Ondrzejem Slačalkom i Olgom Pavlovom objavio monografiju *Proroci post-utopističkog radikalizma: Aleksandr Dugin i Hakim Bey* (2018). Njegove pesme su prevedene na niz evropskih jezika. Godine 2019. Objavljen je reprezentativan izbor pesama u prevodu Biserke Rajčić na srpski naslovljen sa *Vreme u Evropi i druge pesme*. U bečkom izdavačkom preduzeću Ketos objavljen mu je 2020. u češko-nemačkoj verziji pesnički ciklus *Istorija konca/ Protiv demona*.

Esteve Plantada, pesnik, novinar i profesor književnog novinarstva na Univerzitetu Autonomna, Barselona) i književnog stvaralaštva (Književna laboratorija) rođen je 1979. godine u Granoljesu. Trenutno saraduje sa različitim medijima. Filmski je kritičar prestižnog nedeljnika El Temps, jednim od najstarijih na katalonskom jeziku. Kao pesnik debitovao je sa sedamnaest godina zbirkom *A l'ombra dels violins (U senci violina)*, 1997), postavši najmlađi dobitnik prestižne nagrade Amadeu Oljer. Objavio je devet knjiga poezije i osvojio brojne književne nagrade (nagradu za najbolju zbirku 2015; za zbirku pesama *Mračna granica*; nagradu za mediteransku poeziju Pare Colom 2016; i nagradu Roza Leveroni 2021). Njegove pesme uvrštene su u deset nacionalnih i međunarodnih antologija i prevedene su na španski, francuski, italijanski, baskijski i srpski. Bio je učesnik međunarodnih festivala poezije kao što su Marché de la Poésie (Paris, 2010), Mediteranski poetski festival (Majorka, 2015), Jocs Florals Revival (Kembriž, 2014) ili Međunarodni festival poezije Trois-Rivières (Kvebek, 2018).

Maša Dabić, rođena je u Sarajevu 1981. godine. Živi u Austriji od 1992. godine. Studirala je prevođenje i tumačenje u Insbruku, St. Petersburgu i Edinburgu (engleski, ruski i nemački jezik), prevodi književnost sa područja Balkana (prozu, poeziju, dramu, eseje itd.). Živi u Beču. Prevodi za izbeglice kao i na konferencijama, predaje prevođenje i tumačenje (sa ruskog na nemački) na Bečkom univerzitetu. Objavila roman 2017. godine („*Gubici trenjem*“, izašao u Trećem Trgu u prevodu Đorđa Trišovića 2020), 2018. je dobila nagradu grada Beča za promovisanje literature.

Pau Vadelj je pesnik, urednik u izdavačkoj kući AdiA Edicions, menadžer u kulturi i istoričar. Objavio je desetak zbirki poezije, od kojih su mnoge nagrađivane. Izdvajaju se: *Temple* (nagrada Miquel Àngel Riera 2009), *Apèndix city* (2010), *Carnatge* (2012), *Sang Cremada* (nagrada Vila de Lloseta 2014), *Traït* (nagrada Senyoriu Ausiàs March 2015), *Esquenes vinclades* (nagrada Jocs Florals de Barcelona 2017) i *Terra llarga* (2019). Sa Lučijom Pjetreli preveo je *La Mel Tonina Guere*, a sa Pjetreli i Pons Alordom *Blues en Setze*, *Balada de la ciutat en dol* Stefana Benija. Aktivni je učesnik društvenih i kulturnih pokreta na područjima na kojima se govori katalonski jezik. Bio je suosnivač kolektiva Pèl capell iz koga je nastala *Antologija Pedra Foguera* (2008). Recitovao je svoju poeziju na festivalima u Nemačkoj, Srbiji, Hrvatskoj, Palestini, Meksiku, Italiji, gde su mu neke od pesama objavljene. Bio je koordinator Komiteta prognanih pisaca katalonskog PEN-a (203-2014), potpredsednik AELC-a za Balearska ostrva (2017-2021), a trenutno je direktor AdiA Edicions, upravnik spomen kuće pisca Blaja Boneta i organizator festival poezije Versud.

Sofi Rajer, rođena 1984. godine u Beču, gde i danas živi. Master studije u oblasti kompozicije i muzičkog pozorišta završila je 2010. godine, a iste godine stekla je i diplomu iz dramaturgije u okviru programa uniT u Gracu. Dobitnica je nagrade za podsticaj književnog stvaralaštva koje dodeljuje grad Grac, kao i nagrade za podsticaj književnog stvaralaštva koju zajednički dodeljuju pokrajina Štajerska i časopis Manuskripte 2010. godine, za pozorišne tekstove: *Ptičja sreća*, *Ljubav u maniru dendrobiuma*, *Pseći propovednik* i *Ana i vulian* (izdavač S. Fišer-Ferlag). Na Visokoj umetničkoj školi za medije u Kelnu upisala je 2011. godine odsek za scenario i filmsku režiju. Dobitnica je nagrade za književnost za delo *Let (tragovi)* (2012) koju dodeljuje Savezno ministarstvo prosvete, umetnosti i kulture. Književnu nagradu grada Graca dobila je 2013. godine. Iste godine, njeno delo *Zavisnost od buba* objavila je izdavačka kuća S. Fišer-Ferlag. Te godine primila je i nagradu Na dran! za dečji pozorišni komad *Ana i vulian*. Komad je premijerno izveden u Badiše landesbine 2014. godine. Dečji komad u oblasti muzičkog pozorišta *Tužna suza* premijerno je izveden 2016. godine u Koncertnoj dvorani u Beču. Povremeno drži nastavu na Univerzitetu za film, medije i pozorište u Beču, kao i na Visokoj pedagoškoj školi u Holabrunu. Od 2017. godine upravnica je programa za kreativno pisanje u okviru organizacije BES. Poslednje je objavila: *Spavačica* (izdavač: Edicion Atelje), *Iz života jedne kornjače* (izdavač: Černin). Zvanje doktora filozofije stekle je 2017. godine na Univerzitetu primenjenih umetnosti u Beču.

Bojan Vasić rođen je 1985. godine u Banatskom Novom Selu. Piše poeziju, prozu i književnu kritiku. Objavio je osam knjiga poezije – *Srča* (2009), *Tomato* (2011), *Ictus* (2012), *13* (2013), *Detroit* (2014), *Volfram* (2017), *Toplo bilje* (2019), *Udaljavanje* (2022) i kratki roman *Vlastelinstva* (Treći Trg, Beograd, 2022). Dobitnik je nagrada Mladi Dis, Matičev šal, Miroslav Antić, Vasko Popa i Branko Miljković. Poezija mu je prevedens na nekoliko evropskih jezika. Član je Spskog književnog društva. Živi i radi u Pančevu.

Dejan Kanazir rođen je 1997. godine u Beogradu. Aktivno piše poeziju od svoje četrnaeste godine. Bivši je polaznik radionice kreativnog pisanja u Biblioteci „Milutin Bojić“ koju je vodila Violeta

Vučetić. Pobjednik „Zvezdarijade“ 2015. u Beogradu. Kasnije je postao pasivan član i posetilac skupova Književnog društva „Orfisti“. Svoju poeziju javno je čitao na beogradskim večerima poezije (Poezin party, ARGH večer poezije, Pet minuta pažnje, Na sav glas, TROP Outsajder, Punctown poetry Pančevo). Njegove pesme zastupljene su u: „Rukopisi 40“, „Rukopisi 43“, „Časopis TEMA, Zagreb“, „Poezija Zagreb“, „Časopis Gradina“, „Beogradski književni časopis“, blacksheep.rs, astronaut.ba, strane.ba, čovjek-časopis, hiperboreja.blogspot, fenomenime., nigdine.com, zbornik ljubavne poezije bludnistih.com. Godine 2019. njegovu prvu zbirku pesama *Ništa se ne dešava utorkom uveče*, objavljuje PPM Enklava pod okriljem Zvonka Karanovića kod kojeg je išao na radionicu u DKSG Beograd. Dve godine kasnije objavljuje drugu zbirku poezije *Ljudi koji skaču na haube* (PPM Enklava, 2021). Sledeće godine biva uvršten u antologiju savremene srpske poezije *Logične pobune*, koju je priredio profesor Stevan Bradić (Laguna, 2022.) Organizator je književnih večeri *Tiho u tu blagu noć* koje se održavaju jednom mesečno u Beogradu. Pored poezije, piše kratke priče i dramske dijaloge. Živi i radi u Beogradu.